

Kontrolní slohová práce

Adéla Baránková

Oktáva

3. Benátky, které po celý rok lákají davy turistů, se vyprázdnily, a v důsledku dramatického poklesu lodní dopravy se pročistila voda. Do ikonických benátských kanálů se tak nyní vrací ryby a labutě a k některým italským břehům po dlouhé době připluli delfíni.

ČLÁNEK

Zkáza, nebo nový začátek?

Situace posledních dnů zaskočila snad každého z nás. Z pár dnů karantény, které se na začátku každý smál a nebral na ni moc ohled, začíná být opravdu vážná situace, která bude trvat několik měsíců. Smích pomalu všechny přešel a po sobeckém uvažování nad sebou a svými plány, které se neuskuteční, jsme se začali obávat o zdraví, nejen své, ale i druhých. Toto nelehké období nám dává nový pohled nejen na svět, ale i na sebe samotné a lidi v našem okolí. Přišla neobvyklá situace, kterou nikdo nikdy nezažil a ukazujeme teď své stránky, které také nikdo nezná. Nabízí se tedy otázka: „Přinese nám toto zvláštní období i něco pozitivního a budeme se na svět dívat trochu jinak?“

Pojďme na to tedy nahlédnout z té kladné stránky. Jednou z hlavních věcí, kterou by nám epidemie mohla dát je změna priorit. Poslední dobou se z materialismu stávalo jedno velké šílenství. Všichni jsme chtěli mít všechno. Předháněli jsme se v lepších dovolených, autech, telefonech a opravdový smysl života nám začal pomalu unikat. Pracovali jsme do posledních sil, abychom si pak mohli koupit něco, co si vlastně ani tak neužijeme. Málokdo si uvědomoval, jak dobře se máme a stále jsme si na něco ztěžovali. Dostalo se nám neuvěřitelné svobody. Když jsme si jeden den řekli, že chceme letět do Barcelony, tak jsme tam druhý den opravdu byli. Jenže pomalu se z nás vytrácela vděčnost a přestávali jsme vnímat to štěstí, které jsme měli. Ovšem v poslední době mnoho z nás začalo pociťovat určité napětí. Bylo toho zkrátka moc a říkali jsme si, že takhle krásně přece nemůže být pořád. Začalo se mluvit o tom, že přijde ekonomická krize. Zkrátka jsme čekali nějaký zlom, který zpomalí tempo života, což už jsme si snad i přáli. Jenže to, co přišlo asi předčilo všechna očekávání a sebralo vítr z plachet i těm nejsilnějším. Najednou jsme zjistili, že jsme si vlastně všichni rovni a zdraví je to nejcennější, co máme. Naše priority se navrátily na správné místo. Najednou máme čas na to, co jsme několik let neměli. Trávíme čas s nejbližšími, uklízíme, nacházíme vzpomínky. Se slzami na tváři a úsměvem pod rouškou se dívám na fotky a vzpomínáme, jak jsme si ještě nedávno nevážili toho, jak krásně jsme se měli. Dáváme si nejen venku, ale i uvnitř sebe všechno do pořádku. Pročišťují se vztahy a ukazujeme svou opravdovou tvář, kterou jsme tak dlouhou dobu za tím vším skrývali. Začínáme si navzájem pomáhat a najednou se navrací lidskost. Opravdovost, solidarita a změna priorit, však není jediným plusem, který nám tento boj s virem přináší. Znovu se nadechla i příroda, ve které je vše v lepším pořádku než, kdy předtím. Benátská voda je najednou průzračná, zvířata se vracejí zpět na svá místa, vzduch nad Evropou je nejčistší za poslední desetiletí a my vidíme, jak obrovský vliv člověk na přírodu má. Což nám dává opět nový pohled, radost a snad i ponaučení.

Bude pro lidstvo tedy tato situace novým začátkem nebo se vše zase navrátí zpět do starých kolejí? Budeme se zase honit za výdělkem, schovávat se za maskou, kterou sundáme až za prahem domu a budeme opět bezohlední k přírodě a sobě navzájem? To bude na každém z nás. Krásné by ovšem bylo, kdybychom si z této situace vzali jedno velké ponaučení a vlastně už nechtěli takový svět, jaký byl dřív. Měli bychom společně bojovat za nový, lepší svět plný solidarity, lásky k přírodě a lásky k sobě samotným. Pak už snad bude zase vše v tom nejlepším pořádku.